

Sporočilo za javnost

Luxembourg, 14. januarja 2020

Pri načrtovanju reševanja bank v EU še vedno manjkajo nekateri ključni elementi

Enotni mehanizem za reševanje je sistem EU za urejeno prenehanje propadajočih bank v bančni uniji, namenjen preprečevanju dragega reševanja z javnimi sredstvi. Glede na novo poročilo Evropskega računskega sodišča (Sodišče) je od ustanovitve leta 2015 sicer napredoval pri pripravah na reševanje bank, vendar so po mnenju revizorjev na nekaterih ključnih področjih potrebni nadaljnji koraki. Enotni odbor za reševanje bi moral pripraviti vse ustrezne politike, s katerimi se oblikujejo ukrepi za reševanje, in obravnavati slabosti pri kakovosti, pravočasnosti in doslednosti svojega načrtovanja reševanja. Ostala ključna vprašanja, kot npr. financiranje pri reševanju in uskladitev nacionalnih insolvenčnih postopkov za banke, morata rešiti zakonodajalca.

V pravnem okviru enotnega mehanizma za reševanje so orodja za prenehanje bank v primerih, ko se organ za reševanje, tj. Enotni odbor za reševanje za pomembne in čezmejne banke ter nacionalni organi za reševanje za manj pomembne banke v svojih jurisdikcijah, odloči, da propadajoča banka ne more prenehati po običajnem insolvenčnem postopku v skladu z nacionalno zakonodajo. Da bi bili organi pripravljeni na take primere, morajo pripraviti osnutke načrtov reševanja za vsako banko in jih praviloma posodabljati vsako leto.

„Enotni mehanizem za reševanje je v preteklih letih napredoval, vendar so za ustrezno načrtovanje urejenega prenehanja propadajočih bank potrebni nadaljnji koraki,“ je dejal Rimantas Šadžius, član Sodišča, odgovoren za poročilo. „Sodišče je ugotovilo, da se s politikami še niso obravnavala vsa relevantna področja, v politikah pa so se tudi pokazale slabosti. Kakovost načrtov za reševanje se je izboljšala, vendar ti niso bili vedno skladni z zahtevami. Poleg tega Enotni odbor za reševanje ni ustrezno opredelil in obravnaval ovir za rešljivost bank. Odprava teh pomanjkljivosti bi pripomogla k zagotovitvi, da račun ne bo ponovno izstavljen davkoplačevalcem.“

Izbira instrumenta za reševanje in njegova uspešnost sta med drugim odvisni od tega, ali so bile bistvene ovire za rešljivost banke obravnavane ali odpravljene. Vendar so revizorji ugotovili, da Enotni odbor za reševanje doslej ni opredelil takih ovir, s čimer ni spoštoval usklajenih pravil. Aprila 2020 je Enotni odbor za reševanje izdal dokument z naslovom *Expectations for Banks*, v katerem je banke pozval, naj do konca

Namen tega sporočila za javnost je predstaviti glavna sporočila poročila Evropskega računskega sodišča, ki je v celoti na voljo na www.eca.europa.eu.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

leta 2023 okrepijo nekatere vidike svoje rešljivosti. Vendar zakonodajalca za to nista določila ustrezne časovnice.

Izpolnjevanje likvidnostnih potreb pri reševanju je še vedno skrb vzbujajoče vprašanje, ki lahko omeji možnosti za kar najučinkovitejše reševanje banke. Čeprav se je Euroskupina nedavno odločila, da bo reformirala evropski mehanizem za stabilnost in za enotni sklad za reševanje vzpostavila skupni varovalni mehanizem, slednji morda ne bo zadostoval za zagotovitev financiranja. Enotni odbor za reševanje prav tako še ni sprejel s tem povezane politike o finančni kontinuiteti.

Med pomembnimi politikami, ki na ravni Enotnega odbora za reševanje še manjkajo, je dobro upravljanje in izmenjava informacij med reševanjem bank zaradi potrebe po izjemno nujnem odločanju. Po mnenju revizorjev banke še niso obravnavane dosledno, med drugim zaradi razlik pri ocenjevanju kritičnih funkcij in javnega interesa. Poleg tega kljub priporočilu iz poročila Sodišča o reviziji Enotnega odbora za reševanje iz leta 2017 politike še vedno niso zavezujoče za interne ekipe za reševanje (ki vključujejo osebe Enotnega odbora za reševanje in nacionalnih organov za reševanje), kar jim omogoča precejšnjo diskrecijsko pravico pri pripravi načrtov reševanja. Enotni odbor za reševanje je imel prav tako zamude pri sprejemanju načrtov reševanja za banke v svoji pristojnosti.

Revizorji opozarjajo še na preostali ključni vprašanji, ki zadevata zakonodajalca: potrebo po boljši uskladitvi okvira za reševanje z različnimi nacionalnimi insolvenčnimi okviri, ki se uporabljajo za banke, in to, da se pravila o porazdelitvi bremena in državni pomoči razlikujejo glede na to izbrano možnost za obravnavo propadajoče banke (reševanje ali insolvenčni postopek). Nenazadnje revizorji priporočajo tudi, naj se v zakonodaji določijo objektivne in količinsko opredeljene meje za sprožitev ukrepov za zgodnje posredovanje in sprejetje odločitve, da banka propada ali bo verjetno propadla.

Ozadje

V tej reviziji je Sodišče preverilo izvajanje priporočil v zvezi z ugotovitvami iz svojega [prvega poročila o politikah Enotnega odbora za reševanje v zvezi z načrtovanjem reševanja](#), pri čemer se je osredotočilo zlasti na načrte reševanja za manj pomembne banke. Poročilo je na voljo v 23 jezikih EU na eca.europa.eu.

Evropsko računsko sodišče mora vsako leto poročati o vseh pogojnih obveznostih, nastalih zaradi delovanja enotnega mehanizma za reševanje v skladu z uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje. Poročilo za leto 2019 je na voljo [tukaj](#). Evropsko računsko sodišče je v nedavnem poročilu obravnavalo tudi [nadzor EU nad državno pomočjo bankam](#).

V [nedavni publikaciji Kontaktnega odbora](#) vrhovnih revizijskih institucij EU so predstavljene ugotovitve vzporednih nacionalnih revizij o reševanju bank, ki so bile opravljene v sedmih državah članicah.

Kontaktna oseba za medije

Claudia Spiti – E: claudia.spiti@eca.europa.eu M: (+352) 691 553547